

Năm nay trờ i mạ a nhiệ u h n m i năm. Hôm nay đ n Tháng Năm r i mà tr i v n còn mạ a. Mạ a th n g đ c dùng đ n nói lên ân hu hay n trên ban cho con ng i. Chúng ta nói đ n đ i n mạ a móc và nh n g câu nh : "Nh Tr i mạ a thu n gió hòa," hay: "L y Tr i mạ a xu n g, l y n c t i u n g..." đ u nói lên cùng m t ý. Trong Phúc Âm, L i Chúa đ y: "Cha các ng i n trên tr i khi n m t t r i m c lên soi k d cùng k lành, làm mạ a cho k công bình cùng k đ c ác." T t c nh n lo i chúng ta là nh n g ng i h n g n mạ a móc, h n g ân hu c a Thiên Chúa, không ngo i tr m t ai. Và cùng v i n mạ a móc, Thiên Chúa cũng ban cho con ng i ân s n g c a Ngài, ân s n g c u r i. Nh n n mạ a móc mà con ng i có th s n g còn trong đ i s n g v t ch t, t n c u n g đ n ru n g cày, t bát c m, đ n r m đun b p. Trong đ i s n g hi n t i chúng ta không th y mạ a xu n g liên h nhiệ u đ n ru n g cày hay bát c m nh n g chúng ta bi t r n g t t c nh n g gì chúng ta đang có đ u nh n Thiên Chúa. T s c kh e đ n kh năng, t đ p t i n đ n thì gi, Thiên Chúa đã ban cho chúng ta t t c nh n g đ i u đó đ s n g còn.

Cũng nh n mạ a móc cho đ i s n g v t ch t, chúng ta c n ân s n g c a Thiên Chúa cho đ i s n g tâm linh. L i Chúa đ y: "Chính do ân s n g và nh lòng tin mà anh em đ c c u đ : đây không ph i b i s c anh em mà là ân hu c a Thiên Chúa." Ân hu c a Thiên Chúa là n ban cho ng i không x n g đáng. Nh n n c a ng i khác đã là khó còn nh n n khi mình không x n g đáng l i còn khó h n n a, nh n g đó chính là đ i u Thiên Chúa đã làm cho chúng ta. Thánh Kinh đ y: "Đang khi chúng ta còn là ng i có t i thì Chúa C u Th v i chúng ta ch u ch t." M t trong nh n g lý do khi n cho ng i ta khó ti p nh n Phúc Âm là th y r n g sao ti p nh n Phúc Âm d dàng quá, không ph i làm gì c . Chúng ta mu n có ph n hay nghĩ r n g ph i làm m t đ i u gì đó đ đ c h n g n Thiên Chúa. Nh n g chính t t n g đó đ i ng c l i v i ý nghĩa c a ân s n g. L i Chúa đ y: "Ng i nào làm v i c thì l n g tr cho ng i y không đ c k là ân hu mà là n ." N u chúng ta có th làm m t đ i u gì đó đ đ c c u r i thì đó không ph i là n Chúa ban cho n a mà là k t qu c a công s c.

Đ i m khác bi t căn b n c a Phúc Âm n m đó. S c u r i c a Thiên Chúa đ n t ân s n g c a Thiên Chúa, không ph i do công s c c a con ng i. N u do công s c thì bao nhiêu công s c đ đ c u chúng ta? Do công s c hay nh công đ c đ đ c c u r i v v y là đ i u không th nào th c hi n đ c. C g n g nh công s c đ đ c c u r i cũng ch n g khác gì m t ng i c b i qua Thái Bình D n g hay c nh y cho ra kh i h p l c c a trái đ t. Chúng ta ch có th ti p nh n ân s n g nh món quà c a Thiên Chúa. Nhiệ u ng i cho r n g s c u r i trong Chúa sao quá d dàng, ch c n tin là đ c. H cũng cho là s c u r i quá r n a. S dĩ Chúa ph i ban t n g s c u r i v i không ai có th tr b t c m t giá nào đ mua đ c n c u r i c a Chúa. Lý do s c u r i ph i đ c ban cho v i không ai có th tr b t c giá nào đ mua s c u r i đ c c . Con ng i không th nào tr n i v v y ph n g cách duy nh t đ nh n s c u r i là đ c tin ti p nh n ân s n g c a Thiên Chúa. Chính do ân s n g và nh lòng tin mà anh em đ c c u đ : đây không ph i b i s c anh em mà là ân hu c a Thiên Chúa.

Thánh Phao-lô viết những lời trên tờ kinh nghiệm bản thân của mình. Ông là một con người đỗi o đỗi, có lòng nhiệt thành với niềm tin của mình. Ông cho mình là đúng và mọi người khác là sai. Ông tuân giữ luật Do-thái giáo cách nghiêm khắc và bách hại những người khác chỉ vì họ không cùng niềm tin với ông. Cuối cùng ông tiếp tục như vậy cho đến ngày ông gặp Chúa. Lúc đó ông mới nhìn thấy con người kiêu ngạo, tội lỗi, xấu xa của mình. Ông thu hút tờ kinh nghiệm của ông với những môn đồ thân tín như sau. Ông viết: "Ta ngày trước vốn là người phàm thông minh, hay bắt bớ, hung bạo, nhưng ta đã đổi nên thông minh xót vì ta đã làm những điều đó đang lúc ta ngu muội chẳng tin." Thánh Phao-lô ý thức rằng thái độ trước thông minh, không còn đến nên cứu được của Chúa là lúc ông còn mê muội, chẳng thấy ánh sáng của Chúa, lúc ông chẳng tin. Khi đã gặp Chúa và tin nhận Ngài, ông viết: "Nhờ ân sủng của Đức Chúa Trời mà ngày nay tôi đổi khác như thế này."

Mưa nước chúng ta và nên mưa móc, và ân sủng của Thiên Chúa. Ân sủng đó đến với chúng ta một cách chung trong ánh sáng mặt trời, trong không khí trong lành, trong bốn mùa tám tiết, trong mưa nắng mỗi ngày. Nhưng cùng với ân sủng chung đó, Thiên Chúa cũng ban cho chúng ta ân sủng cứu rỗi của Ngài, ân sủng không tiền bạc hay công sức nào có thể mua được. Ân sủng chỉ có thể tiếp nhận bằng đức tin khi ý thức mình là tội nhân và Chúa Giê-xu đã làm tất cả khi Ngài chịu chết trên thập giá gánh chịu hình phạt thay cho chúng ta.

Một trong bài thánh ca nổi tiếng nhất tại Hoa Kỳ và Anh quốc là bài "Ân Sủng Diệu Kỳ" (Amazing Grace). Tác giả bài thánh ca này là John Newton, một người buôn nô lệ tại Anh quốc trong thế kỷ 18. Sau những ngày sống trong tội lỗi và khổ đau, ông đã gặp Chúa, tiếp nhận những ân của Chúa và viết lên kinh nghiệm của mình trong bài thánh ca đó như sau. Ông viết:

*Ân sủng Chúa, âm thanh sao dịu ngọt,
Cứu đời con người khỏi nản nhụt.
Vẫn lầm lạc nay tìm ra lối thoát,
Xưa mù lòa nay chân lý sáng soi!*

Chỉ khi nào chúng ý thức tình trạng cùng cực, không lối thoát của mình, ân sủng của Chúa mới có ý nghĩa, nếu không, chúng ta sẽ chỉ tiếp tục chạy vào công sức để tìm con đường gì đó thoát. Mọi Bọn đến với Chúa Giê-xu hôm nay, đặt lòng tin nơi Ngài để tiếp nhận ân sủng Đức Chúa Trời đang dành cho Bọn.